

Občas se i daří

Někdy se v automobilovém sportu daří více, jindy méně. Podle mých letošních článků to zatím vypadá, že si vybírám smůlu až do dna, na jedněch závodech mě tahají z pangejtu, na dalších nechávám půl auta, ale není tomu tak. Mezi těmito závody proběhl bez písemného povšimnutí Koráb. A jelikož Koráb patří mezi mé nejoblíbenější závody, pokusím se mu to dnes vynahradit. Koráb nemám rád jen já, ale i pořadatelé řady motoristických disciplin. Vedly tudy, ať už v jednom, či druhém směru, tratě rychlostních zkoušek Šumavy a Vltavy, maratónu Londýn – Sydney, spouštějí se tudy mladíci na minikárách v rámci Evropského poháru a do kopce jezdíme my amatéři s početnou skupinou slalomářů.

Startoval jsem tu už se vším, co má 4 kola a volant. S cliem, Žábou, méganem, historickým BMW a šestkovým mitsubishi. Každý start se silnějším autem znamenal vždy krůček nahoru celkovým pořadím. Letos jsem měl v plánu startovat opět s méganem. Na opravu polámané převodovky jsme se však za celou zimu nedostali, zatímco Žába byla čerstvě dostavená, takže jsem se přihlásil s ní a těšil se na srovnání sil s ostatními škodovkáři. Když se pak začala rýsovat možnost svést se opět s mitsubishi, začala mě nahlodávat, až jsem opustil představu boje o nejrychlejší škodovku a začal v myšlenkách mířit výš.

Závod samotný začal docela ve stresu. Neměl jsem vleč, na němž bych auto přivezl, neměl jsem helmu, takže vše jsem řešil až brzy ráno operativně na místě. Vše se podařilo včas obstarat, projít přejímkou a vyrazit do seznamovacích jízd. Trať znám, dovolím si říci, nazpaměť, takže seznamování probíhalo spíše s fungováním auta za daných podmínek. A auto fungovalo, až na to, že se mi pořád hrnul předek ven ze zatáčky. Zkusili jsme nahřívát přední pneumatiky, trochu se to zlepšilo, ale pořád to nebylo ono. Když jsem jel na studených, zpočátku klouzaly a v horních pasážích začaly fungovat. Když jsme je ohřáli, auto v prvních zatáčkách fungovalo, ale nahoře už zas začalo na přehřátých pneumatikách klouzat.

Koráb se jede stylem závodu do vrchu. Celé zázemí je soustředěné na startu, startuje se po minutě, a tak vždy mezi dvěma jízdami je spousta času na lelkování. A to mi neseď. Pořád nervózně přešlapuji u výsledkové tabule a koukám, kdo zajel jaký čas. Soupeři jsou staří známí. Blažek, Červeka a Ušela na peugeotech, Rytíř se subaru a v interním klatovském souborji též v poslední době hodně rychlý Martin Jánský s turbodieselovou fabií. Chybí několikanásobný vítěz z posledních let, Dohnálek se saxem. Nervózně přešlapuji u výsledkové tabule. Jánský je po své jízdě 3. s odstupem 3 sekund na vedoucího Ušelu. Mám nařizeno klatovský souborj vyhrát, budu muset chvátat. Konečně jsem se naučil startovat se čtyřkolkou. Zatímco dříve mi po startu klesly otáčky a auto se rozjíždělo od nuly, teď vyrazí kupředu tak, jak má. Škoda, že hned po startu následuje ostrá zatáčka mezi první branky, takže musím vrknout. Vjíždím do první levé. Auto sebou malinko smýkne, ale není to nic, co by se nedalo ustát. Dál už jen zatáčku po zatáčce klouže předek. Marcel, který se byl dívat v jedné ze zatáček, prý mou jízdu zhodnotil slovy: „On ten Honza nejede špatně, ale bojí se šlapat na plyn.“ Tak nevím, jestli je to pochvala. Nervózně přešlapuji před výsledkovou tabulí. Vešel jsem se do vteřiny s Ušelou. A s námi i Blažek. Po první třídě jsem za nimi třetí. Jánský je až na pátém místě.

Už nepřeslapuji u výsledkové tabule tak nervózně. Startuji do druhé jízdy. V jedné z posledních zatáček na mě zběsile mávají diváci. Vyjíždím z ní obezřetněji a na rovince vidím odstavené auto jednoho z předjezdců. Jak se později dozvídám, rozpadl se mu rozdělovač. Auto nijak nebrání v trase vytyčené bílými a modrými kužely, pokračuji v plném tempu do cíle. Čas je v několika setinách s tím předchozím. Sjíždím zpět na servisní parkoviště, v duchu rozebírám jízdu, když mě dole odchytává pořadatel s tím, že jsem měl překážku na trati, můj čas se tudíž nepočítá a mám jet hned opravnou jízdu. Jsem z toho dost rozhozený, nekoncentrovaný, ve stresu si nasazuji helmu a přivazuji se zpátky do auta. Vyrážím do kopce. Snažím se v některých zatáčkách využívat krajnice k vedení auta. Zdá se mi to rychlejší. Jízda neprobíhá v takovém stresu, jako start a dojíždím v pohodě do cíle. Až v konečných výsledcích zjišťuji, že v této opravné jízdě jsem se zlepšil o půl sekundy a nastavil jsem tak svůj nejlepší čas, v jakém jsem kdy zatím Koráb vyjel. Ve třetí jízdě se chci ještě pokusit zaútočit na druhé místo Blažka. Znamenalo by to zrychlit ještě o vteřinu. Snažím se ještě více využívat krajnice, ale přestože jízda je pocitově velmi rychlá, stopky ukazují opak. Výsledky tedy zůstávají nezměněné. Vítězí Ušela před Blažkem, na mě zbývá třetí místo. Nejlepší výsledek, který jsem zatím na Korábu dokázal zajet. Je to výzva pro příští roky. Snažit se se Žábou o boj se srovnatelnými škodovkami, nebo se opět s některou z evolucí lanceru pokusit o boj o stupně nejvyšší? Několik výsledků v první desítce už se mi na Korábu podařilo, ale tentokrát prvně jsem s těmi nejrychlejšími opravdu držel krok.

Za SG Jan Šustr

